

USNESENÍ

Krajský soud v Praze rozhodl v neveřejném zasedání konaném v Praze dne 30. 4. 2024 v trestní věci obviněného P. R., narozeného , t. č. ve výkonu trestu odnětí svobody ve věznici , o návrhu na povolení obnovy řízení,

takto:

Podle § 283 písm. b) tr. řádu se návrh obviněného P. R., narozeného , na povolení obnovy řízení ve věci vedené u Krajského soudu v Praze pod sp.zn. 8T 57/2021, **zamítá.**

Odůvodnění:

1. Rozsudkem ze dne 11. 1. 2022, č. j. 8 T 57/2021 – 41, rozhodl Krajský soud v Praze tak, že podle § 306 odstavec 1 zákona číslo 104/2013 Sb., o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních (dále jen z. m. j. s.), se na území České republiky uznává rozsudek Okresního soudu Bratislava I ze dne 30. 6. 2021, sp. zn. 1 Tk/2/2020, jímž byl P. R. uložen nepodmíněný trest odnětí svobody v délce 5 let, a to za obzvlášť závažný zločin útoku na veřejného činitele podle § 323 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. c), odst. 4 písm. c) slovenského trestního zákona, ve spojení s § 138 písm. a) téhož zákona.
2. Uvedeného trestného činu se podle zjištění učiněných slovenským soudem dopustil P. R. tím, že *v době od 16:00 do 17:05 hodin dne 17. 10. 2020 v Bratislavě, před Úřadem vlády SR na Náměstí svobody č. 1 poté, co osoby z davu začaly házet světlice a dělbuchy přes plot do prostoru Úřadu vlády SR a příslušníci Policejního sboru SR přistoupili na pokyn velitele k vytlačování davu do prostoru parku na Náměstí svobody a na místo bylo přivezeno také vodní dělo, P. R. opakovaně házel kameny na příslušníky Policejního sboru SR, kteří byli povoláni k realizaci bezpečnostních opatření přijatých v souvislosti s nepovoleným shromažďováním protestujících osob před Úřadem vlády SR, přičemž kamenem zasáhl do hrudníku policistu J. C. , který však neutrpěl zranění vyžadující lékařské ošetření, a tento čin spáchal v době v nouzového stavu, který na území Slovenské republiky platil od 1. 10. 2020 po dobu 45 dní a byl vyhlášen usnesením vlády SR v souladu s článkem 5 ústavního zákona číslo 227/2002 Sb., o bezpečnosti státu v době války, válečného stavu, výjimečného stavu a nouzového stavu, ve znění předpisů pozdějších. V rámci uznání rozhodnutí soud dospěl k závěru, že v takovém jednání lze podle českého právního řádu spatřovat zločin násilí proti úřední osobě podle § 325 odst. 1 písm. a/, odst. 2 písm. a/ trestního zákoníku).*
3. Současně bylo citovaným rozsudkem ve smyslu § 306 odst. 1, s využitím § 124 odst. 2 z. m. j. s. rozhodnuto, že P. R. v České republice vykoná shora označeným rozsudkem Okresního soudu v Bratislavě I uložený trest odnětí svobody v trvání 5 let, pro jehož výkon byl podle § 306 odst. 1, za použití § 124 odst. 4 z. m. j. s. a § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku zařazen do věznice s ostrahou.
4. Obviněný P. R. podal dne 28. 2. 2024 návrh, kterým se domáhá povolení obnovy řízení ve věci vedené u tohoto soudu pod sp. zn. 8T 57/2021. Namítá, že byl odsouzen k trestu odnětí svobody v délce 60 měsíců, zatímco jiný pachatel, který je slovenským občanem, byl za stejný skutek odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání 14 měsíců. Tento značný nepoměr odvozuje od skutečnosti, že na rozdíl od spolupachatele, který je slovenským občanem bylo při právním posouzení jeho jednání přihlédnuto k tomu, že čin byl spáchán v době nouzového stavu, což je okolnost podmiňující použití vyšší trestní sazby. Takový postup je podle jeho názoru v rozporu s právním řádem a lze jej označit za diskriminační.
5. Krajský soud v Praze po přezkoumání věci shledal, že návrh obviněného P. R. na povolení obnovy řízení směřuje proti rozhodnutí, ohledně kterého mimořádný opravný prostředek (obnova řízení) není přípustný. Zůstává faktem, že v obecné rovině je obnova řízení přípustná proti pravomocnému rozsudku, jakým rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 11. 1.

2022, č. j. 8 T 57/2021-41, beze sporu je, ovšem pouze směřuje-li proti výrokům o vině, o trestu, případně o náhradě škody. V kontextu s tím je nutno akcentovat, že výše zmíněný rozsudek byl vydán v řízení o uznání a výkonu rozhodnutí jiného členského státu ukládajícího nepodmíněný trest odnětí svobody nebo ochranné opatření spojené se zbavením osobní svobody podle Hlavy VIII zákona č. 104/2013, o mezinárodní justiční spolupráci. Krajský soud v Praze tedy v žádném případě v projednávané věci nevydal meritorní rozhodnutí, tedy nerozhodl v případě obviněného P. R. o vině a trestu, a ani tak učinit nemohl, jak je patrné již ze samotné povahy věci. V tomto druhu řízení totiž není oprávněn přezkoumávat, případně jakkoli měnit výroky o vině nebo trestu učiněné cizozemským soudem, v tomto případě soudem slovenským, jinak by nepřipustným způsobem zasáhl do jurisdikce cizího státu.

6. V řízení o uznání a výkonu rozhodnutí jiného členského státu ukládajícího nepodmíněný trest odnětí svobody tedy soud přezkoumával, zda jsou splněny všechny zákonné podmínky pro jeho uznání a výkon na území České republiky, zakotvené jak v našem právním řádu, tak i v mezinárodních smlouvách, jimiž je Česká republika vázána, jinými slovy v uznávacím řízení zkoumal splnění právních podmínek uznání, nikoliv správnost či odůvodněnost rozhodnutí Okresního soudu Bratislava I. Rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 11. 1. 2022, č. j. 8 T 57/2021-41, zcela jistě není rozhodnutím, jímž bylo ohledně obviněného P. R. rozhodováno o vině a trestu. Na tom nic nemění ani skutečnost, že ve výroku pod bodem I. tohoto rozsudku je obsaženo konstatování, že v popsáném skutku lze podle českého trestního zákoníku spatřovat zločin násilí proti úřední osobě podle § 325 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. a) trestního zákoníku. Jde totiž jen o vyjádření ohledně splnění jedné ze zákonných podmínek pro uznání rozhodnutí soudu jiného členského státu, tj. podmínky oboustranné trestnosti skutku a s tím související problematiky případného přizpůsobení trestu. Stejně tak, pokud bylo Krajským soudem v Praze rozhodnuto, že obviněný P. R. v České republice vykoná trest odnětí svobody v délce 5 let, nešlo o výslovné stanovení délky trestu odnětí svobody, resp. uložení tohoto trestu, ale o rozhodnutí, že odsouzený vykoná na území České republiky trest odnětí svobody v délce 5 let, který mu byl pravomocně uložen rozhodnutím slovenského soudu.
7. Pokud se tedy obviněný P. R. domáhá návrhem na povolení obnovy řízení změny výroku o trestu v rozsudku Okresního soudu Bratislava I ze dne 30. 6. 2021, sp. zn. 1 Tk/2/2020, pak bude třeba, aby se obrátil na příslušný slovenský soud, který rozhodl o vině a trestu, neboť Krajský soud v Praze svým rozsudkem ze dne 11. 1. 2022, č. j. 8 T 57/2021-41, pouze deklaroval naplnění všech zákonných podmínek pro uznání a výkon meritorního rozhodnutí slovenského soudu na území České republiky

Poučení:

Proti tomuto usnesení je možno podat stížnost do tří dnů od jeho oznámení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího. Stížnost má odkladný účinek.

Praha 30. dubna 2024

JUDr. Mgr. Jiří Wažik, v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: Hana Pejšková Šnajdrová